

РЕШЕНИЕ

№ 32845

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4818** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините /ЗОДОВ/. Образувано е по искова молба, уточнена със заявление от 24.06.2024г. и заявление от 26.09.2024г. по описа на АССГ, на Г. П. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Н. Г., срещу Национален осигурителен институт за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000.00 лева, претърпени в периода 24.09.2021г. до 20.12.2021г., в резултат на незаконосъобразен акт - Определение № [ЕГН], №2107-18-65#1/15.07.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ -С., с което е оставено без разглеждане искането му за възобновяване на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.97 от КСО по заявление с вх. № 2107-18-6515.06.2021г., отменено с определение №6867/19.09.2021г., постановено по адм. д. №8099/2021г. по описа на АССГ, Трето отделение ,73 състав, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Настоящото дело е изпратено на АССГ с определение № 5647 от 09.05.2024 г., постановено по адм. дело № 2776/2024 г. от Върховен административен съд на РБ, след повдигнат спор за подсъдност между Административен съд София – град и Административен съд – Силистра /л.4/. Ищецът обосновава исковата си претенция с твърдения, че по подадено от него искане за възобновяване на личната му пенсия за осигурителен и трудов стаж и възраст на осн. чл.97 от КСО, с определение № [ЕГН] №2107-18-65#1/15.07.2021 г. на длъжностно лице по Пенсионно осигуряване, същото е било оставено без разглеждане. След съдебно оспорване, цитираното

определение било отменено с влязло в сила определение № 6867/19.09.2021 г., постановено по адм. дело № 8099/2021 г. на АССГ, III-то отделение, 73 състав. Твърди се, че вследствие на отменения акт, с който незаконосъобразно била прекратена личната пенсия на ищеца, личният му живот претърпял огромна трансформация в негативен аспект, тъй като не само финансовото, но и здравословното му състояние се влошило. Горните обстоятелства предизвикали у ищеца стрес, тревога, отрицателни емоции, безсъние, засегнати чест, достойнство и авторитет. Твърди се, че ищецът изпитвал силно безпокойство дали ще успее да си намери работа, предвид напредналата му възраст, за да успява да покрива разходите от първа необходимост. На следващо място се сочи, че през процения период ищецът трябвало да моли за подаяние близки и роднини, което провокирало у него срам, чувство за безизходица, напрежение в комуникацията с близки, страх и несигурност за бъдещето. Твърди се, че горните негативни емоции имали и физическо/здравословни проявление, изразяващи се в гадене, виене на свят, тежест в сърдечната област, което наложило да потърси медицинска помощ.

В хода на съдебно производство ищецът, чрез процесуалния си представител адв. Г., поддържа исковата молба в цялост. Счита, че е изпълнен фактическият състав за ангажиране на отговорност по ЗОДОВ – налице е отменен като незаконосъобразен административен акт, нанесена е вреда и вредоносният резултат е настъпил вследствие на отменения акт. Обръща внимание, че правният спор датира от 2015 г., като оттогава са били издадени пет акта, довели до твърдените вреди установени в периода от 2019 г. – 2021 г.

Ответникът – Национален осигурителен институт – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва исковата претенция като недопустима, тъй като същата е насочена срещу определение, а според Върховен съд определението не представлява отмяна на индивидуален административен акт по същество, поради което не изпълнява състава на ЗОДОВ. Обръща внимание, че приобщената по делото експертиза, в чието заключение вещите лица са посочили, че е допустимо ресурсите на личността на г-н Г. да са снижени от предходен момент, с данни за соматична хронична патология и данни за инвалидизация от 2013 г. Сочи, че експертизата е установила, че симптомите на тревожност и потиснатост са от 5 - 6 години, т.е. от 2019 г., а актът който е предмет на настоящото дело е от 2021 г. С писмения отговор претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. С молба от 25.09.2025 г., изпратена по електронен път, претендира разноски по делото в размер на 1615.65 лв., съгласно списък с разноски, приобщен към нея.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за недоказаност на исковата молба. Алтернативно, моли съда сериозно да коригира размера на исковото обезщетение. Обръща внимание на разпитания в съдебно заседание свидетел и счита, че следва да бъде направен сериозен анализ на казаното от него, поради явни противоречия в показанията.

Административен съд София-град, I отделение, 21-ви състав, като взе предвид становищата на страните и представените от тях доказателства и след съвкупна преценка на същите, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото доказателства се установява, че ищецът Г. П. Г., ЕГН [ЕГН], подал заявление, вх. № 2113-18-431 от 22.06.2017 г., пред ТП на НОИ С., за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. С разпореждане № 5 по протокол № N 01296/08.08.2017г. на ръководител „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ- С. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и §4, ал.2 ПЗР на КСО в действителен размер. С разпореждане № 2175-18-21#1/24.02.2020 г. е отменено разпореждане № 5 по протокол № N 01296/08.08.2017г., издадено от ръководител „ПО“ при ТП на НОИ на основание чл.99, ал.1, т.2, б „а“ от КСО и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на

ищеца, потвърдено с решение № Ц1040-18-12/15.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С.. Решението на директора на ТП на НОИ – С. е обжалвано по съдебен ред.

С решение № 1527 от 11.03.2021 г. на Административен съд София - град по адм. дело № 8284/2020г. е отменено решение № Ц 1040-18-12/15.07.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ- С., с което е потвърдено разпореждане № 2175- 02.2020г. на ръководител „ПО“ при ТП на НОИ - С., с което е отменено разпореждане № 5 по протокол № 01296/08.08.2017г. и на основание чл. 99, ал.1, т.2, б. „а“ от КСО е постановен отказ за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. След влизане в сила на съдебния акт, със заявление вх. № 2107-18-65 от 15.06.2021г., подадено пред ТП на НОИ- С., чрез упълномощено лице, ищецът е поискал да му бъде възобновена, на основание чл. 97 от Кодекса за социално осигуряване, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, отпусната с разпореждане № 5 по протокол 01296/08.08.2017 г. Към заявлението били приложени: Решение № 1527 /11.03.2021 г. по описа на АССГ, Трето отделение 54 състав, влязло в сила на 03.04.2021г., справка за IBAN в Банка ДСК АД и адвокатско пълномощно.

С решение № 1040-18-45/12.07.2021 г. на и.д. директор на ТП на НОИ- С. е отменено разпореждане № 2113- 18#1/24.02.2020 г. на ръководител ПО при ТП на НОИ и преписката е върната РО „ПО“ при ТП на НОИ- С. за изпълнение на указанията, дадени в обстоятелствената част на акта.

С процесното определение № [ЕГН],№2107-18-65#1/15.07.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ – С. /л.,л.11-гръб/, искането за възобновяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 97 от КСО, инкорпорирано в заявление с вх. № 2107-18- 65/15.06.2021 г. от ищеца, е оставено без уважение. С определението административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 27, ал. 2, т. 2 от АПК- наличие на висящо административно производство със същия предмет. Определението е обжалвано по съдебен ред.

С определение № 6867/19.09.2021г., постановено по адм. дело № 8099/2021г. по описа на АССГ, Трето отделение, 73 състав /л.12-гръб/. За да отмени определението, АССГ е констатирал, че не се установява наличие на идентитет между предмета на посочените от органа две производства, доколкото едното касае постановеното с решение № 1040-18-45/12.07.2021 г. на и.д. директор на ТП на НОИ- С., а именно отмяната на разпореждането, с което е постановен отказ за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст и връщането за нова преценка за правото на Г. на пенсия за осигурителен стаж и възраст, а другото е във връзка със сезиране от страна на жалбоподателя със заявление от 15.06.2021 г. за възобновяване на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст, във връзка с цитирания по- горе съдебен акт.

В хода на настоящото съдебно производство са представени следните писмени доказателства:

Копие на Комплексна съдебно психологична и психиатрична експертиза, изготвена в производство по адм. дело № 1039/2024 г. по описа на АССГ, I отделение, 26-ти състав, с предмет обезщетение на претърпени от Г. Г. неимуществени вреди по реда на ЗОДОВ в периода от 01.08.2021 г. до 01.09.2021 г. от отмененото като незаконосъобразно решение № 1040-18-45/12.07.2021 г. на и.д. директор на ТП на НОИ- С. по реда ЗОДОВ.

Амбулаторен лист от платен преглед на Г. П. Г., извършен на 25.08.2021 г. с поставена диагноза „остра стресова реакция“ /л.17/.

Експертно решение № 0462 от 032, издадено на 14.02.2013 г., издадено от експертна лекарска комисия при IV МБАЛ С. ЕАД /л.28/, с която Г. П. Г. е освидетелстван със степен на увреждане 54 % с писана като водеща диагноза „хипертонично сърце (застойна) сърдечна недостатъчност.

Експертно решение № 0521 от 030, издадено на 16.02.2016 г., издадено от експертна лекарска комисия при IV МБАЛ С. ЕАД /л.29/, с която Г. П. Г. е преосвидетелстван със степен на

увреждане 54 % с писана като водеща диагноза „хипертонично сърце (застойна) сърдечна недостатъчност.

По делото за разпитан един свидетел на ищеца – Е. И. Г..

Разпитана, св. Г. заявява, че през 2019 г. спрели пенсията на Г., от което той психически рухнал. Спомня си, че ищецът вземал пенсията на майка му докато била жива. В онзи период, ищецът не разговарял почти с никого, освен с близки и приятели. Заявява, че му изпадали зъбите, бил на лечение. Често посещавал лекари, но понеже нямал здравни осигуровки, му било по-трудно с ходенето на лекар. Заявява, че те - приятелите и близките му помагали, децата му също, но това много му повлияло на здравословното и психическото състояние. Той се отчуждил от тях. Не искал да излиза. Преди това бил весел човек, забавлявал се, излизал с приятели, ходел на почивки. Обобщава, че бил много по-различен от сегашното му състояние. Споделя, че повечето му приятели искали да му помогнат. Помагали му като го карали да излиза с тях, които покани ищецът понякога приемал, но понякога не приемал. Свидетелката уточнява, че познава Г. от там, където живеели. Тя живее в Л., а той живее във Ф.. Уточнява, че Ф. е близо до Л.. Виждала се доста често с него, покрай автомобилите и покрай децата. Под автомобили, уточнява, че има предвид, че той ѝ помага и се занимава с някои от нейните коли, за да си намира занимание и да не бъде сам и отритнат. Почиствал ги и ги забърсвал колите, за което не му плащали. Уточнява, че ищецът се занимавал доброволно с колите, когато няма какво да прави. Не го викали те, а той сам идвал от време на време, когато пожелае и прецени. Споделя, че познавала Г. от 30 години и от 30 години живеела на адреса, на който се намира и сега. Виждали се с Г., в една компания били, на море ходели заедно и на почивки, защото са приятелски семейства. Когато спрели пенсията на Г., той нямал здравни осигуровки. Споделя, че цялата тази работа го прекършила. Преди изглеждал стабилен човек и изведнъж станал много лабилен за всичко. Не знаела да има други проблеми със здравето преди това. Съсипало го това, че не можел да помага на семейството си, на децата си, заради тези неща. Изпаднал в състояние на безпаричие, което го сринало. Споделя, че на ищеца ми било много трудно, тъй като не очаквал да стигне до това положение. Спомня си, че проблемите със зъбите постепенно започнали да се проявяват. Уточнява, че Г. е разведен, има синове. Единият му син е на 26 години, другият син е на 39 години. Споделя, че синовете му не живеят с него, живеят по отделно, но не знае откога живеят отделно. Спомня си, че през 2019 г. живеели отделно. Заявява, че не знае за какво е получавал пенсия Г., защото това не ѝ го е споделял и не са го коментирали. Знае, че ищецът е на 64 години, както и, че преди работел в П.. Уточнява, че това знае по думи на ищеца, но няма представа преди колко време е работил там и като какъв. Споделя, че ищецът не е от хората, които коментират лични неща с тях. Описва го като затворен човек, който няма да седне да си разказва нещата. Не знае с кой е живеел Г., предполага, че може да е живял сам, но може да е живял и с приятелка. Споделя, че имала стара кола на 21 години, с която ищецът обичал да се занимава, защото това му е хоби. Когато ѝ ходел на гости, ищецът я питал дали иска да погледна нещо по колата. Заявява, че той не се занимава с коли по принцип. Ходел при нея, когато била почивка, след работа, след смяна. Виждали се по 2 - 3 пъти в седмицата, понякога и по-често, например когато били по почивки. За последен път били на почивка миналата година. Твърди, че не са коментирали какво работи. Когато ходели на почивки коментирали общи неща. Споделя, че единият му син работел в „Б. транс газ“, а за другия не знае. Съдът счита свидетелските показания за противоречиви и пристрастни, целящи постигането на благоприятен резултат за ищеца, поради което не ги кредитира.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустими – претендира се обезщетяване за неимуществени

вреди, за които се твърди, че са настъпили в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт - определение № [ЕГН],№2107-18-65#1/15.07.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ – С.. Съобразно разпоредбата на чл.205 от АПК искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразни актове се твърди, че са причинени вредите – Национален осигурителен институт – [населено място].

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В случая предявените иски за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да се квалифицират като такива с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, доколкото се претендира настъпване на вреди от незаконосъобразен акт на администрацията по първата искова претенция и незаконосъобразно изпълнение на административната дейност по втората искова претенция.

За да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. незаконосъобразен административен акт /в случая незаконосъобразно разпореждане/, незаконосъобразна административна дейност /издаване на разпореждане, несъобразено с материалния закон и с указанията на по-висшестоящ орган/; 2. неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между вредите и незаконосъобразните разпореждания. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

По аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

В конкретния случай, ищецът претендира неимуществени вреди, изразяващи се в настъпило трайно влошаване на здравословното му състояние в резултат от продължителното въздействие на стресогенни фактори, каквито за него се явявали неуредиците по възобновяване на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 97 от КСО, вследствие на незаконосъобразно издаденото определение № [ЕГН],№2107-18-65#1/15.07.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ – С..

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички вреди които са пряка и непосредствена последица от увреждането - както имуществени /претърпени загуби или са пропуснати ползи/, така и неимуществени /претърпени болки и страдания, които представляват негативни емоционални изживявания на лицето, намиращи не само негативно отражение в психиката, но и социален дискомфорт за определен период от време/. Цитираната правна норма сочи, че следва да се установи наличието на причинна връзка между вредите и незаконните административни актове като елемент от горепосочения фактически състав, от който възниква обезщетителната отговорност на държавата. Тук под вредоносен резултат /вреда/ следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитените от правото блага на увредения, а под „пряка и непосредствена“ - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния административен акт, действие или бездействие на съответния административен орган, по силата на безусловно

необходимата връзка между тях. Т.е. причинна връзка е налице, когато вредите са в резултат на увреждането, настъпили са по повод и във връзка с него. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

По делото няма спор, че ищецът е предприел процесуална активност за отмяна на издадените спрямо него индивидуални административни актове, от които твърди, че търпи вреди. Както бе посочено по-горе, определение № [ЕГН], №2107-18-65#1/15.07.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ – С., с което е оставено без уважение искането му за възобновяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 97 от КСО е отменено по съдебен ред с влязло в сила определение № 6867/19.09.2021г., постановено по адм. дело № 8099/2021г. по описа на АССГ, Трето отделение, 73 състав, поради което е налице първият елемент от фактическия състав на иска за обезщетение по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ по отношение и на двете искиви претенции.

По възраженията на ответника, обективирани в отговора на исковата молба за недоказаност на връзката между влошеното здравословно състояние на ищеца и отмененото като незаконосъобразно определение, с което е оставено без уважение искането за възобновяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на ищеца, съдът обръща внимание на следното: По делото е безспорно доказано, че сериозното влошаване на здравословното състояние на ищеца е настъпило преди да бъде издадено незаконосъобразно определение, но независимо от това, ролята на стресогенни фактори, каквито се явяват неуредиците по възобновяване на личната пенсия на ищеца би могла да доведе до влошаване на здравословното му състояние, ставайки причина за повишена тревожност, раздразнителност, самоизолация, проблеми със съня, умора, неудовлетвореност. Съдът допуска, че ищецът е изпитал емоционални преживявания в тревожно–депресивния регистър като безнадеждност, депресивна оценка на живота и мисли за безперспективност, които биха могли да доведат до усложняване и задълбочаване на съпътстващите соматични заболявания.

Независимо от горното обаче, от представените по делото доказателства касаещи здравословното състояние на ищеца е видно, че същите са относими към период, преходящ процесния от 24.09.2021г. до 20.12.2021г. От писмените доказателства се установява, че между ищеца и ответника е налице висящо производство по адм. дело № 1039/2024 г. по описа на АССГ, I отделение, 26-ти състав, с предмет обезщетение на претърпени от Г. Г. неимуществени вреди по реда на ЗОДОВ в периода от 01.08.2021 г. до 01.09.2021 г. от отмененото като незаконосъобразно решение № 1040-18-45/12.07.2021 г. на и.д. директор на ТП на НОИ- С. по реда ЗОДОВ, за който период е изготвена приложената КССП и който период касае предоставения пред настоящия съдебен състав амбулаторен лист.

В хода на настоящото производство съдът е указал на ищеца, че на основание чл. 146, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 154, ал. 1 от ГПК носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба и уточнителните заявления, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ – конкретно претърпените неимуществени вреди **в процесния период**, пряката и непосредствена причинна връзка между твърдените неимуществени вреди и отменения като незаконосъобразен административен акт /л.58/. В този смисъл, вторият

елемент от фактическия състав на иска за обезщетение по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ изисква доказването на твърдените неимуществени вреди, търпени от ищеца в посочения от него исков период в настоящото производство, а именно от 24.09.2021 г. до 20.12.2021 г., като съдът обръща внимание, че същите не могат да се предполагат от доказателства, установяващи състоянието на ищеца извън процесния исков период. Недоказването на втория елемент /вреда/ от фактическия състав за ангажиране на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ, води до недоказване и на третия елемент, а именно наличието на пряка причинно-следствена връзка между вредата и отменения като незаконосъобразен административен акт.

Ищецът не успя да докаже твърденията си със свидетелските показания на разпитания по делото св. Г.. Същите са неясни и противоречиви. Така например в началото на разпита, свидетелят твърди, че са в близки приятелски отношения с ищеца от 30 години, ходели заедно на почивки и се виждали поне по два пъти в седмицата, но същевременно с това не знаела къде е работел, защото Г. бил затворен човек и не обичал да споделя лични неща. Противно на тези твърдения е описанието на ищеца като весел човек преди споровете относно пенсията му с ответника. В показанията си, свидетелят твърди, че ищецът се затворил и не общувал, но малко след това е заявил, че приятелите му (вкл. и тя) го канели да излизат, които покани той понякога приемал, а освен това често й ходел на гости, за да се занимава с автомобила ѝ, защото това му било хоби. От така дадените показания следва, че противно на заявените от свидетеля промени в поведението на ищеца, същият не е променил драстично начинът си на живот – общуване с познати, а още по-малко се е затворил и е проявил симптоми на състояние близко до депресивното, което се твърди като настъпила вреда в исковата молба.

По изложените съображения, съдът намира, че не са доказани втората и третата предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника на основание чл. 1 ЗОДОВ за обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди, представляващи стрес, тревога, отрицателни емоции, безпокойство, безсъние, засегнати чест, достойнство и авторитет, настъпили вследствие на отмененото като незаконосъобразно определение № [ЕГН], №2107-18-65#1/15.07.2021г., поради което исковата претенция трябва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и направеното своевременно искане за присъждане на разноски от ответната страна, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, който размер е съобразен с разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 144 от АПК. Претендираните от ответника суми за гориво и командировъчни, съдът следва да остави без уважение като неоснователни, тъй като ответникът по делото е Национален осигурителен институт, който разполага с юрисконсулти на територията на [населено място], които би могъл да ангажира, следователно решението на ответника да се представлява от юрисконсулт към ТП – С., няма как да бъде вменено като разход в тежест на ищеца.

По изложените съображения и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба на Г. П. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Национален осигурителен институт за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000.00 лева, претърпени в периода 24.09.2021г. до 20.12.2021г., в резултат на отменен като незаконосъобразен акт - Определение № [ЕГН], №2107-18-65#1/15.07.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ -С..

ОСЪЖДА Г. П. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], да заплати на Национален осигурителен институт сумата от 100 /сто/лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: